

Δεν θέλουμε να φανούμε αλαζόνες, αλλά έχουμε την αίσθηση πως η στρατηγική της ελληνικής αριστεράς στην περίοδο της μεταπολίτευσης διέπεται από ένα και μοναδικό κριτήριο: την αναρρίχηση στο κράτος. Η κυδαία εκδοχή αυτής της στρατηγικής είναι: «να μπουν οι δικοί μας στο κράτος», ενώ η πιο εκλεπτυσμένη θέλει τους μηχανισμούς του κράτους πρόνοιας, δηλαδή τους γιατρούς, τους ψυχολόγους, τους πυροσβέστες κοκ να απλωθούν, να διεισδύσουν και να επιβληθούν ως σωτήρες σε ολόκληρη την σύνθεση της εργατικής τάξης. Μην μας πείτε τώρα ότι «μα ο Πικετί τα λέει πιο σύνθετα», δεν μας νοιάζει, γιατί όλες αυτές οι σύγχρονες θεωρίες περί ανισοτήτων και δικαιωμάτων δεν λένε, στο τέλος της μέρας, πολλά περισσότερα απ' αυτή την «κυδαία» στρατηγική που συμπυκνώσαμε παραπάνω. Απλά παριστάνουν ότι συνομιλούν και με τον Μαρξ, έτσι για το παράσημο.

Το πρόβλημά μας, τώρα, δεν είναι ότι η αριστερά λέει βλακείες, το πρόβλημά μας είναι ότι αυτές οι βλακείες συνηγορούν στην δημιουργία ενός κράτους που απλώνεται ως και την οργάνωση των μικρο- συμπεριφορών μας και έχει φτάσει στο σημείο να λέει τι μουσική πρέπει να ακούνε τα πιτσιρίκια στα πάρκα. Και οι αριστεροί γνέφουν δίπλα συγκαταβατικά λέγοντας: «ε, πρέπει να βάλουμε μια κοινωνική λειτουργό και έναν μόνιμο δασοπυροσβέστη στο πάρκο» ή «πρέπει να παίζουν μόνιμα στα πάρκα Μποφίλιου ή Ζουγανέλν για να μη γίνουν τα παιδιά μας χούλιγκαν».

Δεν θα μείνουμε σ' αυτά. Πέρα από την επιφανειακή συζήτηση των διαφορετικών κρατικών στομάτων, υπάρχουν κάποιοι βαθύτεροι μετασχηματισμοί που έχουν αρχίσει να μας ανησυχούν. Μάλιστα, να πούμε εδώ, πως αυτούς τους μετασχηματισμούς μπορούμε και τους εντοπίζουμε μονάχα στον βαθμό που έχουμε απαλλαγεί από την αριστερή θεωρία για το κράτος. Αν ξέρουμε κάτι καλά -και δεν το ξέρουμε απλά, αλλά το έχουμε ζήσει στο πετσί μας- είναι ότι το κράτος μπροστά στην εργατική τάξη έχει διαρκώς την όψη της κατάστασης εξαίρεσης. Με άλλα λόγια, σε αντιστοιχία με την ιστορική συγκυρία, το κράτος των αφεντικών στρέφεται απέναντι στην σύνθεση της τάξης επιχειρώντας να θέσει σε οριακή ή και ριζική παρανομία όσα τμήματά της κρίνεται πως είναι απαραίτητο, για την αναπαραγωγή, σε έκταση και σε βάθος, των σχέσεων και των συμφερόντων του εθνικού κεφαλαίου.

Ακριβώς αυτός είναι ο λόγος όπου εκεί που η αριστερά βλέπει την ορθότερη εφαρμογή των δικαιωμάτων (πχ. ένας εργάτης μπορεί να αποδείξει τις υπερωρίες που έχει κάνει με τη χρήση της ψηφιακής κάρτας εργασίας) εμείς βλέπουμε πρακτικές ελέγχου που σκοπεύουν στην διαχείριση της εργασίας μας με χαμηλότερο ρίσκο (πχ. η ψηφιακή κάρτα εργασίας επιτρέπει την βέλτιστη καταγραφή των διαλειμμάτων που κάνουμε και ανοίγει τον δρόμο για πληρωμή της εργασίας μας με μέτρο τον ακριβή χρόνο και όχι με τον περίπου χρόνο του 8ώρου ή του 4ώρου). Εκεί όπου οι αριστεροί βλέπουν δικαιώματα, εμείς βλέπουμε τους τρόπους με τους οποίους αυτά τα δικαιώματα λειτουργούν ενάντια στην εργατική τάξη.

ΠΟΣΑ ΜΗΤΡΩΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ;

Ξέρετε πόσα μητρώα υπάρχουν; Ούτε εμείς ξέραμε και ίσως να μην μάθουμε και ποτέ. Αλλά σίγουρα μπορούμε να πούμε πως υπάρχει το: α) ασφαλιστικό μητρώο, β) το φορολογικό μητρώο, γ) το μητρώο προστασίας του πολίτη, δ)

μητρώο επιδομάτων, ε) μητρώο ζώων συντροφιάς, στ) ψηφιακό μητρώο μελών λεσχών φιλάθλων, ζ) μητρώο εκπαιδευτικών, η) μητρώο ΜΚΟ, θ) μητρώο αρμοδιοτήτων για το δημόσιο, ι) μητρώο γεφυρών, κ) μητρώο ωφελουμένων ΔΥΠΑ, λ) ποινικό μητρώο, με διάφορες υποκατηγορίες όπως πχ. ειδικό μητρώο εγκλημάτων απέναντι σε παιδιά, μ) μητρώο ασθενών HIV, ν) μητρώο συνδικαλιστικών και εργοδοτικών οργανώσεων. Και η καταγραφή των μητρώων μπορεί να συνεχιστεί για πάντα, αφού βρήκαμε τα παραπάνω μόνο με μια

αναζήτηση στην Καθημερινή. Αφήστε που υπάρχουν μητρώα μητρώων και υπομητρώα μητρώων. Να το πούμε καλύτερα; Η καταγραφή των μητρώων είναι στην πραγματικότητα η καταγραφή των διαφορετικών καταγραφών που επιχειρεί το ελληνικό κράτος προκειμένου να έχει πολλές διαφορετικές βάσεις δεδομένων μέσα στις οποίες η συμπεριφορά μας -αλλά και όλο το σταθερό κεφάλαιο της ελληνικής επικράτειας- θα βρίσκεται διαρκώς κάποια κλικ και κάποια φίλτρα μακριά.

Έχουμε αναφερθεί στο παρελθόν -ειδικά κατά την περίοδο των λοκντάουν- στην κοινή μήτρα της στατιστικής και του κράτους, ήδη από τον 18ο αιώνα. Έχουμε αναφερθεί, επίσης, στην σημασία της καταγραφής του πληθυσμού και κρίσιμων πόρων, ως μια κομβική διαδικασία της πολεμικής

οικονομίας, που επιταχύνθηκε φοβερά μέσα στα λοκντάουν, αλλά κινήθηκε πάνω σε μια γραμμή που είχε χαραχτεί ήδη από την κρίση της αμερικάνικης αγοράς ασφαλίσεων το '08. Και η γραμμή ήταν: για να υπολογίσουμε το ρίσκο κάθε κοινωνικής (δηλ. οικονομικής) συμπεριφοράς, πρέπει να έχουμε πρόσβαση στα δεδομένα που μας επιτρέπουν να προβλέπουμε κάθε συμπεριφορά.

Για να γίνουν όλα αυτά εφικτά, το κράτος μέσα στην «έκτακτη ανάγκη» των λοκντάουν ξεκίνησε την ενοποίηση των βάσεων δεδομένων των διαθέσιμων μητρώων και έφερε και την Palantir για να καταγράψει ό,τι δεν είχε καταγραφεί μέχρι τότε. Και φυσικά, από τότε μέχρι και σήμερα, έφτιαξε και συνέχισε να φτιάχνει μητρώα καταγράφοντας διαφορετικές συμπεριφορές διαφορετικών τμημάτων της ταξικής σύνθεσης, με τη δημιουργία του μητρώου για τα μέλη των κλάμπ των οπαδών να είναι το πιο ξεκάθαρο παράδειγμα.

Με αυτόν τον τρόπο, η κυβερνητική του κράτους μπορεί να έχει τα δεδομένα που χρειάζεται ώστε να κάνει στάθμιση ρίσκου. Χρησιμοποιούμε εδώ μια νέα λέξη, οπότε πρέπει να την εξηγήσουμε. Με τη χρήση του όρου στάθμιση ρίσκου δεν εννοούμε την διαχείριση των αποτελεσμάτων μιας συγκεκριμένης κρατικής ρύθμισης, πχ. τις αντιστάσεις που θα προκαλέσει ή το πολιτικό κόστος. Αντίθετα, το ρίσκο εγγράφεται προληπτικά στην ίδια την κρατική ρύθμιση, ως προϋπόθεσή της. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η προληπτική αναφορά στην ατομική ευθύνη, πριν καν ακόμα εμφανιστούν οι πρώτες πρακτικές απειθαρχίας στα λοκντάουν ή η πληρωμή της πλαστικής σακούλας στα σουπερ- μάρκετ ή οι βλακείες που μας στέλνει το 112 στα κινητά μας. Με αυτόν τον τρόπο η στατιστική αποτίμηση ενός πιθανού ρίσκου -βρέχει έξω και θα βραχείς- γίνεται στο παρόν μια ενεργή κρατική ρύθμιση -μείνει στο σπίτι, γιατί αν βραχείς δεν έχουμε καμία ευθύνη- και, kāπως έτσι, η στατιστική και τα δεδομένα παράγουν πολιτική.¹

Δυστυχώς όμως το πρόβλημα δεν μένει εκεί. Με την λογική του «ρίσκου» που παρουσιάσαμε παραπάνω λειτουργεί ολόκληρο το σύστημα της ιδιωτικής ασφάλισης. Ένα σύστημα που συχνά μας προτείνεται από τα αφεντικά στα πλαίσια ενός καλού εργασιακού περιβάλλοντος. Όμως μια φτηνή ασφάλεια

Η ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΡΑΦΩΝ

...οχήμα προσώπου ωοειδές,χρώμα οφθαλμών κασιανόν,όνομα πατρός Ιωάννης,αντίσταση κατά της αρχής,όνομα μητρός Μαργαρίτα,το γένος ...όδη την 20 7 74,ένοπλος επίθεσις,ΑΒΤ 902523,ΙΣΤ παράρτημα ασφαλείας Αθηνών,αναρχοκομμουνιστής,ο διοικητής Παναγιώτης Σαρρής.
...της αρχής,όνομα μητρός Μαργαρίτα,το γένος ...όδη την 20 7 74,ένοπλος επίθεσις,ΑΒΤ 902523,ΙΣΤ παράρτημα ασφαλείας Αθηνών,αναρχοκομμουνιστής,ο διοικητής Παναγιώτης Σαρρής.
...της αρχής,όνομα μητρός Μαργαρίτα,το γένος ...όδη την 20 7 74,ένοπλος επίθεσις,ΑΒΤ 902523,ΙΣΤ παράρτημα ασφαλείας Αθηνών,αναρχοκομμουνιστής,ο διοικητής Παναγιώτης Σαρρής.

υγείας δεν καλύπτει ένα χειρουργείο στη μύτη σε έναν ερασιτέχνη πυγμάχο και ένας ντελιβεράς σίγουρα θα χρειαζόταν μια πολύ ακριβή ασφάλεια για να του καλύπτει ένα μελλοντικό χειρουργείο στη μέση, κι αυτό γιατί οι δικές τους προσωπικές επιλογές δημιουργούν πρόσθετο ρίσκο. Καθώς αυτοί εκτίθενται εθελοντικά και με πλήρη συνείδηση σε αυτό το ρίσκο, θα πρέπει προκαταβολικά να το καλύπτουν, δηλαδή να το πληρώνουν. Κι αυτά είναι φυσικά απλά παραδείγματα, μπροστά στην πιθανή προληπτική αντιμετώπιση ενός οπαδού γραμμένου στα σχετικά μητρώα ή ενός οροθετικού ομοφυλόφιλου άντρα που έχει παντρευτεί τον σύντροφό του και μέσω του γάμου του έχει καταγραφεί και ο σεξουαλικός προσανατολισμός του.

Απ’ ότι φαίνεται κάθε συμπεριφορά έχει και το μητρώο που της αντιστοιχεί. Οι έγγραφες μας στα διαφορετικά μητρώα λειτουργούν ως το ψηφιακό μας αποτύπωμα και το ελληνικό κράτος, όποτε το ορίζει η συγκυρία, θα έχει την δυνατότητα με ένα απλό φιλτράρισμα να το εντοπίζει, να το αξιολογεί και μέσω αυτής της αξιολόγησης να παράγει «πολιτικές πρόληψης», δηλαδή πολιτικές με σταθμισμένο ρίσκο.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ SOCIAL CREDIT SYSTEM

Πριν από κάποια χρόνια διάφοροι ακαδημαϊκοί έτρεχαν σοκαρισμένοι να γράψουν για το κινέζικο social credit system, εκφράζοντας μια ειλικρινή ανησυχία για το μέλλον των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην αυταρχική Κίνα. Φυσικά, οι μελέτες αυτές κλείστηκαν και κλειδώθηκαν στα συρτάρια όταν εμφανίστηκε ο πανούργος «αόρατος εχθρός» για να κάνει τα ΕΣΠΑ νέα adidas για τρέξιμο και γλάστρες για το σαλόνι. Λογικό, όπως είναι και λογικό να υπάρχει μια ανησυχία για την πάλοι ποτέ δράση της αστυνομίας ηθικής του Ιράν, την στιγμή που για να πάρεις ένα εισιτήριο και να πας στο γήπεδο πρέπει να δώσεις 3 αριθμούς μητρώου, να κατεβάσεις το πορτοφόλι του gov.gr και να κρατάς το κινητό στα δόντια ενώ περνάς τα τουρνικέ. Είναι καλό που κάποιοι άνθρωποι παραμένουν ευαίσθητοι.

Τέλος πάντων, δεν είναι εδώ η ώρα τους. Γιατί μέσα στον Σεπτέμβρη διαβάσαμε στα κίτρινα φύλλα της Καθημερινής δύο μετασχηματισμούς των βάσεων δεδομένων του κράτους στην κατεύθυνση που περιγράψαμε παραπάνω. Ο πρώτος και ίσως πιο γνωστός αφορά την δημιουργία ενός μητρώου ενοικιαστών/τριων στο οποίο θα καταγράφονται οι ασυνεπείς ενοικιαστές, ενώ ο δεύτερος, και ίσως βαθύτερος, αφορά την δημιουργία ενός γενικού «Τειρεσία», δηλαδή ενός μητρώου μέσα στο οποίο θα καταγράφεται το σύνολο της οικονομικής δραστηριότητας και στη συνέχεια ο αλγόριθμος τεχνητής νοημοσύνης μιας ανεξάρτητης αρχής θα βγάζει μια τελική βαθμολογία, αξιολογώντας την οικονομική μας δραστηριότητα. Δεν ξέρουμε πως σας ακούγονται τα παραπάνω. Ίσως να μην έχει γίνει σαφές πως με την λέξη οικονομική δραστηριότητα εννοούμε την ΔΕΗ που δεν πληρώνουμε. Και τώρα που έγινε, ξαναρωτάμε: μήπως στήνεται μπροστά στα μάτια μας ένα ελληνικό social credit system;

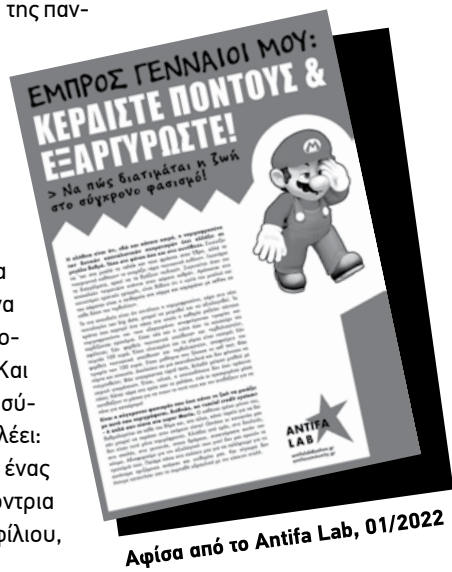
Ο τρόπος με τον οποίο το κράτος εισηγείται τη δημιουργία τους έχει αρκετό ενδιαφέρον. Ο Αλέξης Πατέλης, υπεύθυνος οικονομικών στο γραφείο του Πρωθυπουργού γράφει πως το μητρώο περιλαμβάνει: «τα στοιχεία των ενοικιαστών και το προφίλ τους, ώστε να φαίνεται αν έχουν αφήσει απλήρωτα ενοίκια στον προηγούμενο ιδιοκτήτη ή αν έχουν αφήσει απλήρωτους λογαριασμούς, προκειμένου να τους αποφεύγουν οι ιδιοκτήτες».² Η δημιουργία αυτού του μητρώου, η υλοποίηση του οποίου έχει ενταχθεί στο ταμείο ανάκαμψης, εντάσσεται στην κρατική ρύθμιση του «στεγαστικού ζητήματος», γιατί όπως

υπογραμμίζουν οι εισηγητές του, οι ιδιοκτήτες δεν νοικιάζουν τα σπίτια τους επειδή το ρίσκο είναι υψηλό. Συνεπώς, ο ιδιοκτήτης πέρα από το να σου παίρνει κάποια νοίκια μπροστά, τώρα έχει τη δυνατότητα να σου ζητάει τα δεδομένα της παρελθούσας συμπεριφορά σου. Φυσικά, αν θέλεις τα προσκομίζεις κι αυτός στην συνέχεια αν θέλει σου νοικιάζει το σπίτι.

Στο ίδιο κλίμα η γενική γραμματέας Χρηματοπιστωτικού Τομέα Θ. Αλαμπάση μας περιγράφει τον γενικό Τειρεσία ως εξής: «η δημιουργία του Κεντρικού Μητρώου Πιστώσεων αποτελεί ένα σημαντικό έργο [...] στόχο έχει να καταγράψει το υψηλότερο δυνατό ποσοστό του μη εξυπηρετούμενου ιδιωτικού χρέους στη χώρα μας [...] Η παραγωγή scoring θα γίνεται από ανεξάρτητη αρχή πιστοληπτικής αξιολόγησης, που θα αποτελεί μια κεντρική βάση δεδομένων οικονομικής συμπεριφοράς με τα χρέη ιδιωτών και επιχειρήσεων προς φορείς του δημόσιου τομέα. Σε αυτούς περιλαμβάνονται η ΑΑΔΕ, οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και οι επιχειρήσεις τους, καθώς και οι επιχειρήσεις που ασκούν δραστηριότητες κοινής ωφελείας [...] άμεσα ή έμμεσα, το Δημόσιο.».³

Παράλληλα, ο Θάνος Τσίρος απαντάει στο «Κ» το ερώτημα Τι συζητά ο Τειρεσίας με τις τράπεζες; και μας λέει ότι: «Να ξέρετε όμως ότι [...] συγκεντρώνουν στοιχεία και να βαθμολογούν τη λεγόμενη «πιστοληπτική μας ικανότητα». Τις πληροφορίες που συγκεντρώνει η «Τειρεσίας ΑΕ» για εσάς έχετε κάθε δικαίωμα να τις γνωρίζετε με κάθε λεπτομέρεια. Αρκεί λοιπόν μια ηλεκτρονική αίτηση [...] για να μάθετε όχι μόνο το... σκορ σας [...], αλλά και αναλυτικά το σύνολο των υποχρεώσεων που βαραίνουν τον ΑΦΜ σας.».⁴

Όπως καταλαβαίνεται το ελληνικό κράτος στήνει στα κρυφά, δηλαδή μπροστά στα μάτια μας, ένα ολόκληρο σύστημα αξιολόγησης του συνόλου του βίου μας, το οποίο εμείς εθελοντικά θα πρέπει να το προσκομίζουμε όποτε μας ζητείται από το κράτος, από τον ιδιοκτήτη, από την τράπεζα, από το αφεντικό. Φανταζόμαστε επίσης πως σε κανένα χρόνο, καθώς οι φρεγάτες θα αρμενίζουν, τα χρήματα της περιόδου της πανδημίας θα τελειώνουν και οι βόμβες θα πέφτουν όλο και πιο κοντά μας, όλο αυτό το αρχείο θα γίνεται όλο και πιο χρήσιμο για την αναγνώριση των «επικίνδυνων τάξεων». Ίσως να φτιαχτεί και μια εφαρμογή, με ένα qr για να την σκανάρουν οι μπάτσοι στα αλκοτέστ. Δεν χρειάζεται να είσαι ο Τειρεσίας για να το μαντέψεις: αν είσαι μεθυσμένη, με ένα παιδί κι απλήρωτη ΔΕΗ, σίγουρα, σύντομα μπορείς να γίνεις και επικίνδυνη. Και κάποιος πρώην κκε εσωτερικού, πρώην σύριζα, νυν νέα αριστερά κάπου δίπλα θα λέει: «ε, πρέπει να σε βλέπει μέρα παρά μέρα ένας κοινωνικός λειτουργός, να γίνεις εθελόντρια δασοφυροσβέστρια και να ακούς Μποφίλιου, όλα θα πάνε καλά».

Αφίσα από το Antifa Lab, 01/2022

1. Αν θυμάστε, κάτι τέτοια γράφαμε στη στήλη Τ όταν περιγράφαμε τον τρόπο με τον οποίο εμφανίζεται η πράσινη ιδεολογία στο βιβλίο επιστημονικής φαντασίας *Το πρόβλημα των 3 σωμάτων* στο τεύχος 17 του περιοδικού.
2. Καθημερινή, *Τειρεσίας ενοικιαστών για προστασία ιδιοκτητών*, 05.09.2024.
3. Καθημερινή, *Βάση δεδομένων με όλα τα χρέη νοικοκυριών και επιχειρήσεων*, 09.09.2024
4. «Κ», *Τι συζητάει ο Τειρεσίας με τις τράπεζες*, 04.10.2024

...Διλιππου,όνομα Παναγιώτης, Πάνος,γεννηθείς την 20 4 1960, εις Αθήνας,κατοικία Χελμού 35, Αθήναι,Κυψέλη, Παγκράτι, Πατίσια, Ηλύσια,Σεπόλια, Εξάρχεια, Τέρμα Ιπποκράτους,Γκύζη, Περιστερί, ...λποτεία,το γένος, κενόν. Επάγγελμα μαθητής,υπηκόους Ελληνική,σωματεμπορία,θρήσκειμα Χριστιανός Ορθόδοξος,δημότης Αθηναίων,μητρώα αρρένων Αθηναίων 520/8,χρήση κατοχή ναρκωτικ...όχημα προσώπου ωοειδές,χρώμα οφθαλμών κασιανόν,όνομα πατρός Ιωάννης,αντίσταση κατά της αρχής,όνομα μητρός Μαργαρίτα,το γένος ...όδη την 20 7 74,ένοπλος επίθεσις,ΑΒΤ 902523,ΙΣΤ παράρτημα ασφαλείας Αθηνών,αναρχοκομμουνιστής,ο διοικητής Παναγιώτης Σαρρής.